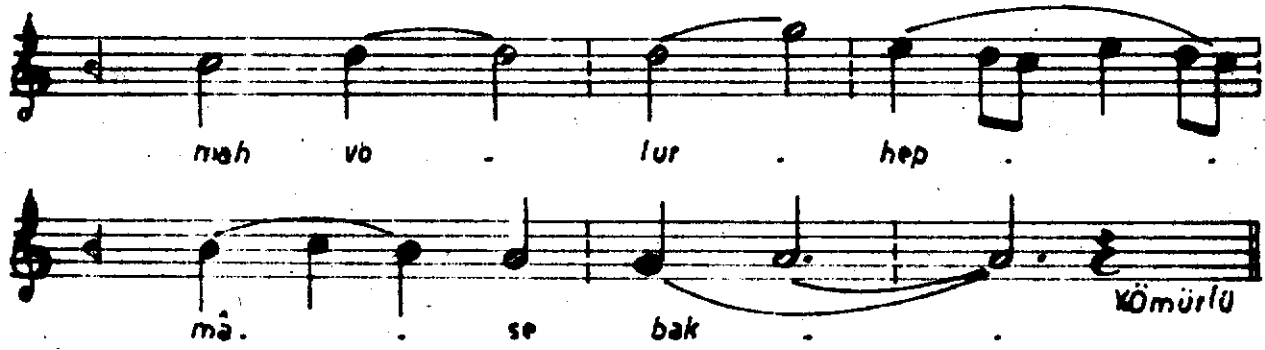

BEYÂTÎ
(İlânî)

EVSAT

Lev . hi . dil . den .
o . ku . yan . il .
mi . i . lâ . hî .
den se . bak .
Zer re . ce . ya
nin da kal maz .
mah vo lur hep
mâ . se bak .
zer re ce ya
nin da kal maz .

Levh-i dilden okuyan ilm-i ilâhîden sebak
Zerrece yanında kalmaz mahv olur hep mâ-sebak

Çün ledün ilmi demâdem kalbine ilhâm olur
Neyler ey dil ârif-i billâha yazmak okumak

Baş ü can terkinî ur Hakk'ı seversen ey gönü
"Len tendü'l-birre hattâ tünfikû" dedi çü Hak

Nûr-i Hak kalbin münnevver eylesin dersin dilâ
Âteş-i tevhîd ile gel mâsivâyı oda yak

Kıyl ü kâli terk edip dilden tırâş et hubbunu
ADLî'ye yeter okursan bâb-ı aşktan bir varak (I)